

ster har fuldstændig misforstaaet mig. Jeg hævdede tværtimod den Gang, at nu er det Forhold, som før var et Kissemisseri i Krogene, blevet ganske legitimt, og jeg forstod godt, at det var Gemytternes Overensstemmelse, der havde ført de to Parter sammen, og jeg erindrer, at jeg endte med at sige: Gud dennem forlade, som Aarsag er, at de ej sammen maa være, som har hinanden af Hjerte kær og elsker i Tugt og Ære. Jeg tror, at man vil indrømme mig, at jeg dermed har villet unde Venstre og Konservative al Frihed til at indgaa det legitime Forhold, de har indgaaet, og at jeg aldrig har misundt dem det, ikke paa nogen Maade.

Saa har jeg til Slutning en lille enkelt Udtalelse, jeg gerne vilde fremsætte. Der blev i Anledning af en Udtalelse fra mit Partis udmærkede Ordfører lyst efter andre Røster — man hører ikke andre Røster fra det radikale Venstre end det ærede Medlem Hr. Rodes, blev der sagt, hvortil mit Partis udmærkede Ordfører svarede: Det er heller ingen Nytte til, thi selv om der kom andre Røster, vilde det vise sig, at de var i nøje Overensstemmelse med min. Jeg vil sige for mit Vedkommende, at jeg giver det ærede Medlem Hr. Rode fuldkommen Ret. Hvis man vilde kalde paa mig i disse Spørgsmaal, vilde jeg finde det unødvendigt at svare, fordi mit Partis Ordfører har svaret, og jeg tør sige, at de 18 Røster vilde lyde enstonigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Johan Laursen: Det ærede Medlem Hr. Slengerik var saa elskværdig et Par Gange at henvende sig til mig, naturligvis ikke for at faa Oplysninger, for dem har det ærede Medlem tilstrækkeligt af i Forvejen, men muligvis for at faa dem bekræftet, og jeg skal da give en ganske kort faktisk Oplysning angaaende Graasten Slot. Den 24. Juni fik Finansudvalget en Skrivelse fra Indenrigsministeriet angaaende Indretning af Retslokaler i den søndre Fløj af Graasten Slot, og dette Forslag havde Finansudvalget indtil den 4. August; da var det lige paa Rigsdagssamlingens Slutning, og da der var enkelte Ting, man ikke var fuldstændig klar over, vedtog man at svare, at man ikke for Tiden ønskede at tage Standpunkt. Men jeg fejler ikke, naar jeg siger, at Indenrigsministeren af Forhandlingen i Finansudvalget maatte faa det Indtryk, at det ikke var af reelle Grunde,

Finansudvalget ikke tog Stilling, hvilket jo bl. a. ses deraf, saaledes som det ærede Medlem selv oplyste, at Finansudvalget i Dag har tiltraadt Bevillingen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Slengerik har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Jeg kan erklære mig fuldkommen tilfreds med, hvad Finansudvalgets højtærede Formand nu sagde; men det afkræfter ikke i ringeste Maade min Paastand om, at da Ministeren begyndte paa dette Foretagende, havde han ingen Bevilling, og at Rigsdagen var samlet paa det Tidspunkt, da han uden Bevilling begyndte paa Foretagendet.

Lemvig-Müller: I Forgaars Aftes havde jeg den Ære at være Rosinen i Pølseenden, indtegnet som den sidste Taler under denne Debat. Det glædede mig den Aften at indtage den Plads, fordi jeg mente, at dermed vilde endelig denne meget langvarige Debat være udtømt — men man skal som bekendt ikke glæde sig for tidligt, den næste Dag var der allerede indtegnet adskillige Talere efter min Ringhed, og det viser sig jo, at Talestrømmen flyder i det uendelige. Det giver mig Anledning til at slutte mig til de ærede Medlemmer, som har udtalt, at Formen for Finanslovdebatten bør ændres. Vi har her Gang paa Gang, tør jeg nok sige, spildt Tingets Tid ved uhyre lange Taler. Jeg har endda den Opfattelse, at det nu gælder for enkelte Medlemmer om at slaa Rekorden; hvorvidt det er den højtærede Indenrigsminister eller det ærede Medlem Hr. Rode, der i Øjeblikket er Indehaver af Rekorden, skal jeg ikke kunne udtale mig om. Jeg synes, som sagt, man kan mærke en Tendens til at tale saa meget som muligt for ude omkring at gøre sig bemærket. Jeg tror, at de Herrer, der i Øjeblikket er inde paa at tale saa meget, forregner sig noget; samtlige Vælgere indenfor alle Partier er vist kede af denne langvarige Debat. Det, Vælgerne ønsker i Øjeblikket, er ikke endeløse Taler, men Handlinger, og det naar man nu en Gang ikke til ved lange Taler om Søslinger og Bændelorme og andre zoologiske Fænomener, som naturligvis for mit Vedkommende har den allerstørste Interesse, da jeg har den Ære at være opstillet i Frederiksberg 2den Kreds.

Det, Vælgerne forlanger, er en Debat om Enkeltheder, og det var mig en Skuffelse, at Finansministeren ikke i sin Forelæggelses-